

Sandefjord, 14. april 2010: Vedtak i sak 204-2009

Klager: NN v/advokat YY

Innklaget: Gothia As, Postboks 115, 7901 Rørvik

Saken gjelder: Om hele kravet var brakt til forfall før inkasso. Om inkassovarslet fyller vilkårene til et inkassovarsel i hht inkassoloven §9.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder opprinnelig krav etter kredittavtale hos XX. Grunnet betalingsmislighold av terminer ble kravet inkassovarslet. Hele saldoen ble deretter sendt til inkasso. Kravet som ble sendt til inkasso, utgjorde kr 5 985,07 og inkassosalær ble beregnet med kr 1140. Siden ble tungt salær lagt til kravet.

2. Saksforholdet

Grunnet manglende betaling av forfalte terminer på konto hos XX ble kravet inkassovarslet 06.10.08. Kravet var spesifisert med "Din nåværende saldo kr 5 985,07" som var identisk med beløpet "Å betale". I klamme nedenfor står det "Del opp betalingen med XX Konto. Velg selv beløp, men minste beløp er: 275. Manglende betaling fra forrige måned kr 5 573,96. Betalingsfrist senest 28.10.08 kr 5 985,07".

I varselet het det blant annet: "Tross tidligere påminnelser om manglende betalinger har vi ennå ikke mottatt din innbetaling. I følge våre kjøps- og betalingsvilkår forfaller nå hele din saldo. Om vi ikke mottar din innbetaling av hele av hele beløpet, vil din saldo bli sendt til inkasso. Dette medfører ytterligere kostnader for deg....."

Grunnet fortsatt manglende betaling innen utløpet av betalingsfristen i inkassovarslet, ble saken oversendt til inkasso 11.11.08 og betalingsoppfordring sendt den påfølgende dagen. Kravet er i betalingsoppfordringen spesifisert med hovedkrav kr. 5 710,07, renter kr.136,04, salær kr 1 140, totalt kr 6 986,11.

I brev 18.11.08 tilskrev adv. ZZ (saken ble senere overført til adv. YY) innklagede og avviste betalingsoppfordringen. Det ble vist til at minimumsbeløpet, kr 275, var betalt innen betalingsfristen i inkassovarslet. Det ble videre vist til at innbetalt beløp var fratrukket kravet i betalingsoppfordringen, og således må være innkommet og registrert før betalingsoppfordringen ble sendt. Det ble anført at det ikke var grunnlag for å utsende betalingsoppfordringen som også skal være i strid med § 10, noe som innebærer brudd på inkassoloven § 8.

Innklagede stilte saken i bero, og oversendte fordringshavers uttalelse i brev 23.01.09. Det het blant annet i brevet "XX opplyser at de mottok en betaling 03.11.08 på kroner 275,-, men du har ikke betalt for juni og juli og ikke blitt à jour etter mange henvendelser, derfor gikk kravet til inkasso. Kravet opprettholdes."

Det fant deretter sted omfattende korrespondanse mellom partene, både med hensyn til betalingen, adressering av varsler og brev, inkassovarslets form og innhold og om grunnlaget for å sende kravet til inkasso, beregnet inkassosalær og om anledningene til å varsle om rettslig pågang. Det ble videre fremsatt tilbud fra begge sider om betaling av beløp som endelig oppgjør i saken, men ingen avtale kom i stand.

Adv. YY fremmet skriftlig klage til Inkassoklagenemnda 12.10.09. YY viste til at skyldner har protestert mot at inkasso er iverksatt, i det hun mener at vilkårene i inkassovarslet ikke er overholdt. Kravet på inkassokostnadene er derfor avvist. YY viste til at utsendt inkassovarsel er uklart og tvetydig, og det kan ikke bebreides skyldner at hun oppfattet det annerledes enn de (kreditor) har ment.

Henvendelsen ble oversendt innklagede for uttalelse i brev 24.11.09. Innklagede ble oppfordret til å dokumentere at hele saldoen var sagt opp før inkassovarsel var sendt, samt å redegjøre for de vurderinger som var foretatt av klagers innsigelser i relasjon til inkassoloven § 17.

3. Partene anfører

Klager anfører at inkassovarslet var uklart og tvetydig. Det anføres at inkassovarslet ikke oppfyller vilkårene til et inkassovarsel etter inkassoloven § 9, og at det derfor ikke kunne iverksettes inkasso. Skyldner betalte minimumsbeløpet og det var da ikke grunnlag for å iverksette inkasso. Iverksettingen av inkassopågang var i strid med god inkassoskikk. Uansett kunne ikke mer enn minimumsbeløpet sendes til inkasso. Salærberegningen er feil, da det er beregnet salær ut fra total saldo.

Det er videre anført at det må stride mot god inkassoskikk å fremsende brev til skyldner når innklagede har kunnskap om at klager var bistått av advokat. Det ble endelig anført at det saken ikke kan fremmes for forliksrådet så lenge den er til behandling i Inkassoklagenemnda. Kravet på inkassokostnader er etter dette bestridt.

Innklagede avviser at de har handlet i strid med inkassolovens regler. Det anføres at hele kravet på kr 5 985,07 er varslet forfalt i inkassovarslet. Innbetalingen av minimumsbeløpet, som klager kunne velge å betale innen betalingsfristen, ble ikke betalt før 02.11.08. Hele kravet, dog redusert for delinnbetalingen, som ble foretatt flere dager etter forfallet på inkassovarslet, ble da overført til inkasso. Det anføres videre at det ikke er fremmet innsigelser mot selve kravet, og at innsigelse mot omkostningene ikke ble fremmet før inkasso var iverksatt. Det anføres at vilkårene for å kreve omkostningene dekket er tilstede.

Det er anført at nye varsler i saken ble fremsendt til skyldner, som rette eier av kravet, mens øvrige brev i hovedsak ble sendt klagers advokat eller til felles postboksadresse til klager og dennes advokat. Varsel om rettslig pågang ble sendt fordi klage til Inkassoklagenemnda ikke ble sendt, slik klagers advokater flere ganger hadde varslet om. Kravet på inkassokostnader opprettholdes.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 15. mars 2010 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelse etter inkassoloven.

Inkassoklagenemnda tar utgangspunkt i inkassoloven § 17 første ledd som bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Det er en forutsetning at kravet er brakt til forfall. Det skal som hovedregel også være sendt inkassovarsel som omfatter hele det kravet som sendes til inkasso. Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves erstattet dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt.

Inkassoloven § 9 første ledd lyder slik:

- Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren
- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
 - b) i varslet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Det fremgår av annet ledd at fristen i inkassovarslet skal være minst 14 dager fra avsendelsen.

Det fremgår av § 9 at inkassovarsel først kan sendes etter kravets forfall. Det er da, slik nemnda forstår denne lovbestemmelsen, ikke adgang til å si opp en avtale med øyeblikkelig virkning og samtidig sende inkassovarsel.

I inkassovarselet var nåværende saldo oppgitt til kr 5 985,07. I tillegg ble det varslet at hele saldoen i henhold til kjøps- og betalingsvilkår forfalt til betaling og ville bli sendt til inkasso dersom ”vi ikke mottar din innbetaling av hele beløpet”. Innklagede har ikke fremlagt dokumentasjon som dokumenterer at vilkåret/ene for oppsigelse av hele saldoen var oppfylt, verken overfor nemnda eller klager.

Inkassoklagenemnda finner det heller ikke sannsynliggjort at hele gjelden faktisk var brakt til forfall før inkassovarselet ble sendt. Innklagede er oppfordret til å fremlegge dokumentasjon som viser at hele kravet ble brakt til forfall før inkassovarselet ble sendt. Innklagede har da vist til inkassovarselet der det fremgår at fordringshaver opplyser om at hele saldoen nå forfaller, og at hele gjelden således er brakt til forfall. Nemnda mener det må være uten betydning at fordringshaver hadde anledning til å si opp avtalen og bringe kravet til forfall før inkassovarsel ble sendt, når dette faktisk ikke er gjort. Vilåårene i § 9 for å sende inkassovarsel er etter dette ikke.

Klager har anført at saken uansett ikke kunne sendes til inkasso da minimumsbeløpet måtte anses betalt innen betalingsfristen. Betalingsfristen i inkassovarselet var 28.10.08. Til tross for oppfordring om å dokumentere rettidig betaling kan ikke nemnda se at det er fremlagt dokumentasjon som sannsynliggjør at betalingen fant sted før 02.11.08. Slik nemnda ser det, er denne del av kravet betalt for sent og saken kunne sendes til inkasso for så vidt gjelder minimumsbeløpet.

Innklagede har ved å sende et ulovlig varsel etter inkassoloven § 9 for den totale kortgjelden både overtrådt den nevnte bestemmelse og utsatt klageren for et urimelig påtrykk etter inkassoloven § 8. Klageren plikter da ikke å erstatte fordringshaverens inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Klagen har etter dette ført frem og klageren plikter ikke å betale noen del av inkassoomkostningene.

Under disse omstendigheter finner nemnda ikke grunn til å gå nærmere inn på de forhold som for øvrig er påberopt av klageren.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak.

Klager gis medhold og plikter ikke å erstatte noen del av inkassoomkostningene.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda